

A Lizitzay-fond

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIX. évfolyam, 6. szám, 2025. február 7.

„Az időt a saját léptéke szerint számolja: túl távol még a csekkek lejáratási ideje, de közel van hozzá 1855. Ebben az esztendőben ük-üknagyapja, Szabó János huszonnyolc éves, és épp elveszíti gyönyörű feleségét, aki meghal a harmadik gyerek születése után, kolerában. Ük-üknagypapa három hónap múlva újránősül, feleségül veszi a húszéves szomszéd lányt, ugyanaz a keresztnéve, mint az előző feleségé. A lány eddig is reménytelenül szerelmes volt belé, ha a férfi átment valamiért hozzájuk, elbújt a keskeny törzsű almafák mögé, lábujjait a földbe fúrta, és csak a tenyere takarásából merte nézni ezt a gyönyörű embert, az ujjai közül, most pedig egyszerre háromgyerekes anya lesz, és alig látja, akiről korábban ábrándozott.”